Mõisc öö pallel Mall tumalõke poole, et ta
se Kurja Kuisja Käest ärä päästi; tõsel kom-
mongul tulli herrä ummi teendvidega waest wangi
waema, ja küsse: Kas ja tahade mina noud wasta
wõtta? Kui mitte, siis lase mina sinno piinama
nätada! waene neid olli julgust sanu, ja ütlel:
kas piinake minno ossoni Koolus, siski mina ja
omale Kosilasele surmani ustutawas! —

Kui sedä Grossi omanik kuulb et sel ilusal
plikkal weel Kosilane ka ol, sis saije temä
ni Kurjas kui ta weel kunagi es ole olnu, ja
õkwa lask seda waest tütrikud röngäste pesta,
ja nõus temä Käest, kes tos ümnetu pois kül
peosi olema? kui ta sis Mallõ Käest teedä
saije, sis lask sedä noort meest mõisake kulfu,
ja häste keppeka pesta, selle et ta ilma mõis-
niku lubata olli sedä ilusad tütrikud armas-
tama narskanu! ja keelo Kangesti ärä et ta
ei tohi elo ellen enamb Mallõ pale mõttelda!
nii lätz seo ümnõtu uma weritsest peseta
ihoga kodo poole! asjüdä kurb, ja silmin wesi
uma Kalli armukese pale mõttelton kes Kurja
herrä Kätte piinada jäije! —

Mall saije umb weritses piinatus, ja kasti
türmi veidvele wiidüs. Kui ta sis mõnõ aa pärast
parasi, sis lask herr teda hendä ette Kutsa, ja
küsse: kas olede no targembas sanu? sis lase
ma sinno wallale, selle pale pallel Mall õige
alandlikult: laske minno wallale, sis kui mo
ärä parane tule ma esige herrä teenistuste!
Selle pale lask herr tal ärä minnä, selle Kange
Kõfüga, et kui mina sinno tarwita sis peade
sina ilma wasta panemata mõisake tulema. —

Kui Mall kodo tulli sis saije temä wanemba üli
röõmsas, et wana taara olli näide palwet kuulnu
ja neile tüttard kodo saatnu! ja pälegi kõige
römsab olli Mallõ Kosilane, et täll jälle uma
armas mõrsja, taara takimisel tagasi olli tulnu.

Sea aigu tulli mõisast kubijas tütrikule sõna,
et ta pidi herrä teenmä minéma, — a mall olli ärä
kadonu kõige uma Kosilasega; kubijas saije wikat-
ses lätz äkwärden mõisake, sääl naiwas herrale, et
tütrik kõige uma Kosilasega omma ärä paenu! —

Selle pale saije herrä üli wikatses, ja lätz ommi
teendvidega küllä ja lask Mallõ wanemba kimi
küita, ja kõik nede kwaami ütten mõisake wija;
sääl saije Mallõ wanemba ilma armuta pesetüs
ja piinatus et pidiwä teeda andma kos mall on jänu,
perast saadi Mall ka kätte wiidi ka mõisake, ja
näütedi kuis ta wanemba kirmsast olliwa ärä pestü;
sedä nätten satte tüttar wanembide naala ja naksi
ikma, ja wanempilt andis pallema, et seda ole mina
uma iho puhtuse eest teile saatnu! wanemba manitsi
tüttard elo ossoni puhtas jäija. Kui sedä herra kuula
saije, sis lask Mallõ silmi nätten weel temä wan-
nembid häste nuhelda, ja wangi welovehe wisada. —

Mall saije losi wiidus, ja waki ala kimi pantus,
sääl päästi teä ümneliikult paska, ja lätz ökwa
juurte mõtsa, sääl ots ta hendale ütte suure tamme
al warjo paiga, koke ala ta maha iste, ja kibetid
silma pisarid ommi wanambide elo üle naksiwalama,
ni kawwa kui uni täl silma kimi pand; sis tulli üts
pikk wana hall juurte kabendega une näol temä
mano, höigas taga lahge heliga: tule üles Mall! —
mine umma küllä säältsa sulle abi tulema. —

Seda kuulten wirgu waene ärä piinatu näijo üles, ja
kaije ümbre hendä, es näe muidkui parsa kokjawad
mõtsa; sisgi pigkä habena mehekese sõna kõlipsi
tal kõrwon, mine umma küllä sääl tsa sulle abi
tulema! — mõttel — Taara takimine sündsu, karass
tamme alt üles ja lätz mõtsast wälja, kõntse nurmi
pitte kerge sammuga oma külakese poole, kui ta olli
sinnä sanu; sis nägi, et mõisa herrä ommi teendvidra
küla poole kärmä sammuga rutsiwa, sedä nätten kõnd
Mall henda küla tanomit pitte tõsele poole jooksma,